

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. René Štěpánika na neverejnom zasadnutí 5. novembra 2013 v Bratislave v trestnej veci proti obžalovanému **J. O. a spol.** pre obzvlášť závažný zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 195 ods. 1 písm. a/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. a iné o sťažnosti obžalovaného T. K. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 28. októbra 2013, sp. zn. PK-2T 14/2013, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného T. K. sa **z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd (ďalej len ŠTS) uznesením zo dňa 28. októbra 2013, sp. zn. PK – 2T 14/2013, zamietol podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obžalovaného T. K., vo väzbe v Ústave na výkon väzby v Leopoldove, o prepustenie z väzby na slobodu.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení na neverejnom zasadnutí dňa 28. októbra 2013 obžalovaný T. K. sťažnosť, ktorú do rozhodovania Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) o tejto sťažnosti písomne neodôvodnil.

Najvyšší súd rozhodujúc o podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť obžalovaného T. K. proti uzneseniu ŠTS zo dňa 28. októbra 2013, sp. zn. PK – 2 T 14/2013, nie je dôvodná.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky dňa 10. mája 2013, pod sp. zn. VII/1 Gv 221/11, podal obžalobu mimo iných obvinených i na T. K. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zák. na skutkových základoch uvedených v bodoch 1, 9, 19 tejto obžaloby.

T. K. bol vzatý do väzby uznesením Okresného súdu Bratislava I z 18. novembra 2011, sp. zn. 0 Tp 591/2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 2. decembra 2011, sp. zn. 3 Tpo 94/2011, z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. so započítaním väzby od 15. novembra 2011. Uznesením ŠTS z 2. mája 2012, sp. zn. Tp 32/2012, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 9. mája 2012, sp. zn. 3 Tost 17/2012, boli zmenené dôvody väzby T. K. tak, že zostal vo väzbe z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Uznesením ŠTS z 27. novembra 2012, sp. zn. Tp 38/2012, v spojení s uznesením najvyššieho súdu zo 4. decembra 2012, sp. zn. 1 Tost 43/2012, bola predĺžená lehota väzby tohto obvineného do 15. júna 2013. Pred jej uplynutím po podaní obžaloby ŠTS uznesením z 15. mája 2013, sp. zn. PK – 2 T 14/2013, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 28. mája 2013, sp. zn. 5 Tost 17/2013, bolo rozhodnuté o ponechaní obvineného T. K. vo väzbe z nezmeneného väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Z procesného hľadiska je trestná vec obžalovaného T. K. v štádiu dokazovania na hlavnom pojednávaní, kde po výsluchu obžalovaných a časti svedkov bude pokračovať hlavné pojednávanie ŠTS dňa 11. novembra 2013.

Obžalovaný T. K. je vo väzbe celkovo od 15. novembra 2011, teda ku dňu rozhodovania najvyššieho súdu necelé dva roky, takže k tomuto dňu nebola prekročená lehota väzby stanovená ustanovením § 76 ods. 6 písm. c/ Tr. por. (maximálne) štyridsať osem mesiacov, keďže je obžalovaný trestne stíhaný (aj) pre obzvlášť závažný zločin.

V žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby i v jeho vyjadrení pri výsluchu na neverejnom zasadnutí ŠTS je akcentovaná nedôvodnosť jeho väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. popretím spáchania trestných činov kladených mu za vinu, nadsadením právnej kvalifikácie žalovaných skutkov, neexistencia obavy z pokračovania v trestnej činnosti (pred vzatím do väzby) riadnou prácou, stálym príjmom a dobrým rodinným zázemím.

Najvyšší súd podotýka, že škála preukaznosti skutkov dôkazmi od podozrenia zo spáchania trestných činov po vznesení obvinenia v počiatkových fázach trestného stíhania – pri vzatí obvineného do väzby, sa musí zvyrazňovať aktuálne vykonaným dokazovaním až po hranicu istoty bez rozumných pochybností v konečnom štádiu rozhodovania o vine či nevine na hlavnom pojednávaní, prípadne v odvolacom konaní. V súčasnosti je trestná vec obžalovaného T. K. v štádiu vykonávaného dokazovania na hlavných pojednávaniach a tomu má zodpovedať primeraný stupeň dôkaznej preukaznosti pretrvávajúcej dôvodnosti trestného stíhania obžalovaného, zatiaľ bez konečného rozhodnutia o jeho vine či nevine.

Rozhodovanie o väzbe nie je rozhodovanie o vine či nevine. Musí mať však svoj podklad v tomto štádiu konania v primeranosti udržania obžaloby vykonaným dokazovaním. Najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje na konštatácie ŠTS v jeho uznesení z 28. októbra 2013, že doposiaľ vykonané dokazovanie nevyvracia ani neoslabuje podozrenie z drogovej trestnej činnosti u obžalovaného T. K., čo dokladá konkretizovaním nositeľov dôkazov z vykonávaného dokazovania na hlavných pojednávaniach, kde sa neoslabujú dôkazy z prípravného konania, na ktorých bola postavená obžaloba, pravda už v štádiu kontradiktórne vedeného dokazovania pred súdom. Sťažnostný súd pripomína, že je vecou ďalšieho dokazovania a vyhodnotenia dôkazov v jednotlivostiach i v súvislostiach, čo bude viesť v konečnom dôsledku k rozhodnutiu súdu prvého stupňa o vine či nevine obžalovaného, k čomu nemožno v súčasnom štádiu konania pri rozhodovaní o väzbe obžalovaného zaujímať stanovisko.

Pri väzbe treba dbať na zásadu primeranosti a zdržanlivosti, t.j. vždy by mali byť využité opatrenia, ktoré najlepšie budú viesť k dosiahnutiu účelu trestného konania, ale nebudú neprimerane zasahovať do základných práv a slobôd osoby, voči ktorej sa uplatňujú. Zásada primeranosti vyžaduje prihliadnuť na závažnosť činu a možný trest.

Prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí o zamietnutí žiadosti obžalovaného T. K. o prepustenie z väzby odôvodnil pretrvávajúcou dôvodnosťou preventívnej väzby tohto obžalovaného (§ 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.) tým, že obžalovaný mal v štruktúre zločineckej skupiny zo zisťovaných motívov (nielen pre seba) páchať po dlhú dobu obzvlášť závažnú trestnú činnosť obchodovania s omamnými a psychotropnými látkami. Tieto závery si osvojil i sťažnostný súd a berúc do úvahy povahu, závažnosť, dlhodobosť páchania trestnej činnosti a jej rozsiahlosť, zamietol sťažnosť obžalovaného T. K. ako nedôvodnú, keďže dôvod jeho preventívnej väzby zostáva v tomto štádiu konania naďalej aktuálny.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 5. novembra 2013

JUDr. Peter K r a j č o v i ě, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. René Štěpánik

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Libuša Jánošíková